

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за еднѣ годишнѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣхъ прѣдплатены и да сѣхъ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Пѣтскы, Прусскы, Русскы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣхъ вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 29 АПРИЛІЙ 1878.

Брой 16.

(Нѣмъ инамы памѣненіе да обнародува-мы нѣколко членове наредъ въ конто ще дадемъ нѣконъ свѣдѣнія за различны-тъ книги на Библиѣ-тъ.)

1.

НАЗВАНІЯ-ТА И РАСПОРЕЖДАНІЕ-ТО НА ВЕТХЫЙ ЗАВѢТЪ.

1. Дума-та Библиѣ е произведена отъ Гръцкы-тъ думы *та визліа* конто значатъ *книгы-тъ*. Въ старъ-тъ Гръцкѣ и Латинскѣ Църквѣ тѣзи дума като събирателно име сѣхъ е употрѣблявала въ петый вѣкъ, и може-бы още по-рано, да означава вѣнчкы-тъ священны книги на Ветхый и Новый Завѣтъ.

Въ много стары врѣмена, дума-та *Законъ* сѣхъ е употрѣблявала да означава петъ-тъ книги Моисеевы, но не е имало едно общо име да означава вѣнчкы-тъ боговѣдъжновенны Писанія. Когато Ездра сѣхъ помощницы-тъ си наредилъ боговѣдъжновенны-тъ Писанія, тѣ сѣхъ сѣхъ наричали отъ Еврен-тъ: *Законъ-тъ, Пророци-тъ, и Писанія-та*. Съгласно съ този Еврейскый обичай, писатели-тъ на Новый Завѣтъ говорятъ за *Законъ-тъ и Пророци-тъ*, или пакъ за *Законъ-тъ Моисеевъ, Пророци-тъ, и Псалмы-тъ*, Лука 24; 44. Тѣхъ употрѣбляватъ тоже за вѣнчкы-тъ книги на Ветхый Завѣтъ, както и за особенны части, думъ-тъ *писаніе-то*, Іоан. 7; 38 и пр.; тѣхъ употрѣбляватъ сѣхъ-тъ думъ и въ множественно чѣсло, *писанія-та*, Мат. 22; 29 и пр. На едно мѣсто *Писанія-та* сѣхъ наричатъ *священны*, 2 Тим. 3; 15. Въ 2 Пет. 3; 16, дума-та *Писанія* сѣхъ употрѣблява за посланія-та Павловы; и види сѣхъ че тѣхъ сѣхъ употрѣблява и за другы-тъ книги на Новый Завѣтъ.

2. Думы-тъ *Ветхый и Новый Завѣтъ* сѣхъ влѣзли въ употрѣбленіе по слѣдующий-тъ начинъ: Отношенія-та на Бога съ Израилскый-тъ народъ, въ врѣме-то на патриарсы тѣхъ и въ врѣме-то на Моисея, сѣхъ сѣхъ установили въ видъ на еднѣ договоръ. Този договоръ не е былъ, наметинъ, еднѣхъ взаименъ договоръ като помежду двама равновластны договорители, но еднѣхъ договоръ въ който Създателъ-тъ отъ своѣхъ-тъ добръ волѣхъ сѣхъ общалъ да обдарѣ избранный-тъ си народъ съ свѣтовны и духовны благости, ако народъ-тъ испѣлня задълженія-та си къмъ него. Когато В. Завѣтъ най-на-прѣдъ сѣхъ прѣвелъ на Гръцкый языкъ, прѣводители-тъ прѣвели Еврейскъ-тъ думъ *договоръ* съ еднѣхъ Гръцкѣ думъ *диаволи* която значѣ и *договоръ* и *завѣтъ* или *завѣщаніе*. И може да сѣхъ каже че новыи договоръ установенъ отъ Исуса Христа е, въ еднѣхъ смыслѣ, завѣтъ или завѣщаніе, защото той потвърди този договоръ съ смърть-тъ си, Мат. 26; 28, Мар. 14; 24, Лук. 22; 20. Въ Евр. 9; 15—17, Новый-тъ Завѣтъ като сѣхъ сравня съ Ветхый-тъ прѣдставя сѣхъ като завѣщаніе. По-послѣ думы-тъ, конто означавали самы тѣхъ договоры между Бога и чловѣ-

цы-тъ, сѣхъ сѣхъ отдавали на двѣ-тъ голѣмы отдѣленія на Библиѣ-тъ, конто сѣхъ държатъ тѣзи договоры, и тѣхъ тѣхъ сѣхъ наричатъ *Ветхый и Новый Завѣтъ*.

3. Книгы-тъ на Библиѣ-тъ сѣхъ толкозъ тѣсно свързаны помежду си щото тѣхъ вѣнчкы-тъ сѣхъ составятъ само еднѣхъ книгъ. на който всѣхъхъ отдѣлна книга сѣхъ ставя еднѣхъ сѣхъ священны часть.

Когато земемъ прѣдъ видъ че писатели-тъ на Библиѣ-тъ книги сѣхъ много, и че тѣхъ сѣхъ различавали значително еднѣхъ отъ другъ въ естественны-тъ си способности, въ въспитаніе-то си, и въ въикашны-тъ обстоятелства на животъ-тъ си; и когато земемъ още прѣдъ видъ че тѣзи книги сѣхъ писаны прѣзъ еднѣхъ періодъ отъ много вѣкове, въ конто голѣмы промѣненія сѣхъ ставали въ общественно-то и политическо-то състояніе на Еврей-тъ, чудесно-то съгласіе кое-то сѣхъ намира въ тѣзи книги става до-стоизабѣлжително. Отъ врѣме-то на Моисея до помазаніе-то на Давида сѣхъ сѣхъ измижли, споредъ по-късо-то лѣточисленіе, 388 години; отъ Моисея до врѣме-то когато сѣхъ написаны третѣ-та и четвѣр-та книга на Царѣ-тъ имало близо 900 години; и отъ врѣме-то когато сѣхъ написали Давидови-тъ Псалми до врѣме-то на Псалмы-тъ написаны въ край-тъ на Вавилонско-то плѣненіе имало 530 години. Споредъ по-късо-то лѣточисленіе, повече отъ 1000 години отдѣлятъ врѣме-то когато Моисей написалъ Второзаконіе-то отъ врѣме-то въ което пророкъ Малахія написалъ пророчество-то си. Не е възможно да обяснимъ сѣхъ священно-то съгласіе въ списанія-та на чловѣцы, конто сѣхъ были толкова отдалечени еднѣхъ отъ другъ по врѣме-то въ което сѣхъ живѣли, и конто сѣхъ различавали толкова по естественны-тъ си дарбы, по въспитаніе-то си, и по общественны-тъ и политическы-тъ си обстоятелства, освѣнъ ако приедемъ че вѣнчкы-тъ тѣзи чловѣцы сѣхъ писали по вѣдъжновеніе на Духъ Божій, и че тѣхъ вѣнчкы-тъ сѣхъ говорили, както казва Апостолъ Петръ, движими отъ Духа Святаго. 2 Пет. 1; 21.

4. Редъ-тъ на книги-тъ. Книгы-тъ на Ветхый Завѣтъ сѣхъ сѣхъ распорѣждали различно; по никое распорѣждане не слѣдѣва точно хронологическый-тъ имъ редъ.

По Еврейско-то распорѣждане книги-тъ на Ветхый Завѣтъ сѣхъ раздѣлены на три главны отдѣленія спр. *Законъ-тъ, Пророци-тъ и Писанія-та*. Послѣдно-то отдѣленіе обема вѣнчкы-тъ каноническы книги освѣнъ онѣзи конто сѣхъ заключаватъ въ първы-тъ двѣ отдѣленія.

Законъ-тъ е раздѣленъ на петъ-тъ книги, конто сега сѣхъ наричатъ Бытіе, Исходъ, Левитъ, Числа, и Второзаконіе. Рабни-тъ ги наричатъ петъ-тъ петины на Законъ-тъ.

Пророци-тъ сѣхъ раздѣлены на първы и послѣдны. Първы-тъ пророци сѣхъ состоятъ отъ слѣдующы-тъ историческы книги:

Исусъ Навинъ, Сѣдѣи, и четиры-тъ книги на Царѣ-тъ. Послѣдны-тъ пророци заключаватъ книги-тъ, конто въ едно по-точно значеніе на думъ-тъ сѣхъ пророческы, съ исключеніе на Даниѣла; и тѣхъ сѣхъ подраздѣлены на *великы* и *малкы* пророцы. Великы-тъ пророци сѣхъ Исаія, Іеремія, и Іезекіиль; а малкы-тъ сѣхъ дванадесетъ-тъ малкы пророци отъ Осіѣхъ до Малахій.

Споредъ това распорѣждане остан-ли-тъ книги на Ветхый Завѣтъ сѣхъ составятъ трето-то отдѣленіе спр. *Писанія-та*, конто въобще вѣрватъ по слѣдующий-тъ редъ: Псалми, Притчы, Іовъ, Пѣснь на Пѣснь-тъ, Руѣ, Плачъ Іереміевъ, Еккліастъ, Есѣрь, Даниѣлъ, Ездра, Наумъ, Книгы на Лѣтовницы-тъ.

Въ Гръцкый и Латинскый прѣводъ на Ветхый Завѣтъ сѣхъ станѣли нѣколко промѣненія въ редъ-тъ на книги-тъ. Явно е, обаче, че нито въ Еврейско-то, нито въ Гръцко-то нито въ Латинско-то распорѣждане священны-тъ книги не слѣдѣватъ точно споредъ врѣме-то въ което сѣхъ писаны. Въ Еврейско-то распорѣждане, Псалми-тъ, ако и да сѣхъ писани въ разны вѣкове, сѣхъ събрани въ едно. При това Руѣ, Іовъ, Притчы-тъ и др., ако и да сѣхъ по-стары отъ послѣдны-тъ пророцы, влизатъ въ отдѣленіе-то на *Писанія-та*. Въ Еврейско-то распорѣждане, тоже, третѣ-та и четвѣр-та книга на Царѣ-тъ вѣрватъ прѣди чисто пророческы-тъ книги, ако и да сѣхъ знае навѣрно че нѣконъ отъ тѣхъ послѣдны-тъ сѣхъ много по-стары отъ тѣхъ. Тѣхъ сѣхъ три-тъ великы Пророци вѣрватъ прѣди вѣнчкы-тъ малкы Пророцы, ако нѣконъ отъ послѣдны-тъ и да сѣхъ по-стары отъ Іереміѣхъ, Іезекіила, и даже отъ Исаіѣхъ. Въ Гръцкый прѣводъ на Ветхый Завѣтъ, Книгы-тъ на Лѣтовницы-тъ, Ездра, Наумъ, и Есѣрь вѣрватъ прѣдъ нѣконъ отъ по-стары-тъ пророческы книги; и Исаія, Іеремія, и Іезекіиль сѣхъ поставены даже слѣдъ Аггея, Захаріѣхъ, и Малахій. Читатели-тъ на Библиѣ-тъ трѣбва да помнятъ това, и да не мыслятъ че книги-тъ на Ветхый Завѣтъ вѣрватъ една слѣдъ другъ споредъ врѣме-то въ което сѣхъ писаны.

5. Думы-тъ. Въобще въ стары-тъ рѣко-писы думы-тъ не сѣхъ были отдѣлены една отъ другъ. Въ повечето Гръцкы и Финикійскы надписы думы-тъ сѣхъ памѣрватъ една до другъ. *Седмдесятъ-тъ* прѣводители на В. Завѣтъ несъмнѣнно сѣхъ сѣхъ ползували отъ най-добры-тъ рѣкописы конто сѣхъ могли да придобѣхъ, и явно е отъ тѣхъный-тъ прѣводъ че думы-тъ въ онѣзи рѣкописы не сѣхъ были никакъ отдѣлены, или пакъ че тѣхъ сѣхъ были съвѣмъ малко отдѣлены. Само тогава писатели-тъ поченѣли да пишѣтъ думы-тъ отдѣлно когато сѣхъ вѣвела Асирійска-та, или четвѣртѣ-та азбука.

6. Главы и стихове. Раздѣленіе-то на *поетическы-тъ* книги на Ветхый Завѣтъ

въ отдѣлны редове е *по-рано* становѣременно. Раздѣленіе-то на *вѣнчкы-тъ* книги на стихове е дѣло на *нѣкои* учѣны Евреи. Извѣстно е че тѣзи раздѣленія сѣхъ были свършены още въ *деветый* вѣкъ, и може бы да сѣхъ сѣхъ направили още по-рано.

Настояще-то раздѣленіе на *главы* е станѣло по-послѣ, и е дѣло на учѣны Христіаны. Нѣконъ некатъ да кажѣтъ че Библиѣ-тъ книги сѣхъ раздѣлены на главы отъ Стефанъ Лангтона, Кантерберскый владыка, който умрѣлъ на 1227; други приписватъ сѣхъ-то дѣло на Кардиналъ Хюго де С-тъ Черъ, който живѣлъ въ *сѣмъ* вѣкъ. Еврен-тъ сѣхъ вѣвели сѣхъ-то раздѣленіе въ Ветхый Завѣтъ на Еврейскый языкъ отъ Латинскый-тъ прѣводъ.

Раздѣленіе-то на *Св. Писаніе* на главы е полезно, но читатели-тъ трѣбва да помнятъ че тѣзи раздѣленія сѣхъ дѣло на обыкновенны чловѣцы, и за това много пакти сѣхъ случавъ че тѣхъ отдѣлятъ части конто сѣхъ тѣсно свързаны помежду си.

СЛАСТНОСТЪ-ТА НА ОХОТЫ-ТЪ.

Общо-то врожденно желаніе за честитъ животъ често води чловѣцы-тъ да търсятъ наслажденія въ низкы и порочны нѣща, като насыщатъ плѣтскы-тъ си охоты. Когато тѣзи охоты сѣхъ подчинены на разумъ-тъ и на свѣтъ-тъ тѣхъ не правятъ никакво зло. Тѣхъ сѣхъ составятъ еднѣхъ часть отъ сложнѣ-тъхъ системѣ на нашый-тъ животъ, и чрѣзъ тѣло-то снабдятъ душѣ-тъхъ съ еднѣхъ видъ наслажденія. Когато сѣхъ съобразява съ законы-тъ на естество-то, удовлетвореніе-то на тѣзи охоты е много пріятно. Богъ, кой-то е създалъ тѣло-то, не е събркалъ като го е снабдилъ съ тѣзи охоты. Но като сѣхъ разгледа сравнителна-та имъ важность то става явно че колкото голѣма и да е сила-та имъ, пакъ тѣхъ не сѣхъ назначены да бждѣтъ *владѣющы-тъ* силы на наше-то естество, но да сѣхъ подчиняватъ на другы по-вѣрховны силы. Когато станѣтъ *владѣющы* *сласти* на плѣтъ-тъ, тѣхъ заробѣтъ душѣ-тъхъ, покопаватъ вѣнчкы-тъ основы на добродѣтель-тъхъ, и най-послѣ съвѣмъ съсыпватъ благоденствіе-то на злощастны-тъхъ си жертвы.

Земи за примѣръ лакомый-тъ ядець, онзи който пълни стомахъ-тъ си съ повече ястіе отъ колкото той може да приеме безъ да сѣхъ повреди; който сѣхъ прѣдава на нездравы и безмѣрны охоты, и сѣхъ наслаждава безъ въздържаніе; кой-то, наметинъ, живѣе за да яде, а не яде за да живѣе. Какво виждашъ въ него? Еднѣхъ втвърденъ сластолюбець, кой-то прѣтоваря емоциональны-тъ си ордѣя и тѣхъ поврежда тѣлесно-то и умствен-но-то си здравіе, и унижава нравствен-но-то си състояніе.

Земи другъ по-общъ злощастникъ, онзи който пълни тѣло-то си съ отровителны течности, като нарушава вѣнчкы-

тъ законы на въздържаніе-то и търси наслаждение въ такыва нѣща които съ-сыпват и тѣло-то и душѣ-тѣ. Слѣдвай такъвъ единъ злощастникъ прѣзъ вѣч-кы-тѣ тъмны пѣтеки на скърбѣнѣ-тѣ му исторіи, — измамнителны-тѣ му радости и смѣхове, скърби тѣ му, плачове-тѣ му — и ты не ще видишь друго освѣнъ едно ужасно зрѣлище.

Когато забѣлѣжвамы онѣзи които сѣ подчинили умъ-тѣ си и душѣ-тѣ си на плѣтскы-тѣ похоти, и виждамы какъ потъпнуватъ духовны-тѣ и нравственны-тѣ имъ сплы въ плѣтскы сласти, и какъ ги налитатъ слабости и растлѣвающы болести, тогава ни става явно колко мудро и потребно е да се подчиняватъ тѣлесны-тѣ наклонности на духовны-тѣ силы. Тѣло-то е много добръ слуга, но когато не се въздържа, то става страшенъ господарь. Никое друго робство не е толкова ужасно колкото онова което необузданы-тѣ тѣлесны страсти налага-тъ на човѣка.

Миліони човѣци — нѣкои отъ тѣхъ много даровити — сѣ съсыпали себе си по този начинъ. Множество тѣлеса сѣ повредили и погребали, умове убезсили-ли, наслаждения усекотворили, съвѣсти прѣвратили, характери пожъртували, домове опустошили и даже общества разорили; тѣзи сѣ нѣкои отъ наказанія-та които Богъ-тѣ на Естество-то напоси върху онѣзи които нарушаватъ закони-тѣ му. Гнѣвъ-тѣ му е противъ и върху тѣхъ, и тѣхна-та исторія служи като прѣдвѣщаніе на други тѣ. Онѣзи, които не искатъ да участвуватъ въ тѣх-нѣ-тѣ ужасни сѣдѣжъ, трѣбва да се пазятъ да не участвуватъ въ тѣхны-тѣ безумны и грѣшны дѣла. Млади-тѣ особно трѣбва да се пазятъ да не навикнатъ на такыва сластолюбивы и вредителны навики. Тѣ трѣбва да внимава да не станатъ робіе на плѣтскы-тѣ си похоти.

Една разлика между човѣци-тѣ съ-стои въ това, че въ нѣкои владѣюща-та сила е плѣт-та, а въ други — духъ-тѣ. Въ единъ-тѣ случай животъ-тѣ на човѣка не е много по-горенъ отъ скот-скый, а въ другы-тѣ — той, като си управлява отъ духъ-тѣ и отъ здравый разумъ, ся уподобява на едно съвършенно мѣжество. Явно е че ако искамы да смы човѣци въ точнѣ-тѣ смислы на думѣ-тѣ, ный трѣбва да подчинявамы тѣло-то подъ управление-то на съвѣстѣ-тѣ и на разумъ-тѣ. Това дѣло, наистинѣ, е много трудно. Да подчинявамы плѣтско-то си естество на духовно-то е мѣчна, но въ сѣщо-то врѣме и доста нужна работа. Това е единъ образъ самоуправленіе което е необходимо за добродѣтель-тѣ. Освѣнъ че е нужно въ здравословно отношеніе, то е необходимо за приспособленіе-то ни за вѣчностѣ-тѣ. Всѣкога сѣ были истинны думы-тѣ, че който сѣе въ плѣтѣ-тѣ, отъ плѣтѣ-тѣ ще тлѣне да пожне. Слово-то Божіе казва: “По плѣть ако живѣете, ще умрете; но ако умъртѣявате Духомъ тѣлесны-тѣ дѣла, ще бѣдете живи.” Ап. Павелъ право и мудро казва: “Уморявамъ тѣло-то си и порабощавамъ го, че като проповѣдамъ на други-тѣ, да не бы да останѣ азъ отхвърленъ.” Той искаше да живѣе тѣй щото да се приспособява чрѣзъ Божіи-тѣ благодать за Небе-то, и бѣше ся рѣшилъ да не позволява на тѣлесны-тѣ похоти да го отчужда-тъ отъ онова блаженно жилище.

Родители-тѣ сѣ длѣжни да поучаватъ дѣца-та си какъ да управляватъ себе си и да се въздържатъ отъ вредителны навики. Пастири-тѣ и проповѣдници-тѣ

трѣбва да прѣдвѣщаватъ слушатели тѣ си отъ сластностѣ-тѣ на охоты-тѣ. Вѣч-кы които желятъ свое-то си и народно-то си благоденствіе трѣбва да бѣдѣтъ ерѣщо това зло.

Живѣніе чрѣзъ вѣрж — Христіанинѣ-тѣ живѣе чрѣзъ вѣрж, и като прави това, той напѣдва въ святостѣ. Негови-тѣ грѣхове сѣ простени даромъ, и той сѣ е примирилъ съ Бога чрѣзъ Исуса Христа. Чрѣзъ вѣрж-тѣ той придобива свѣж и мѣдростъ съ които да може да противостои на искушенія-та и да прѣстане отъ грѣхъ. Той постоянно усѣща: “Азъ съмъ Господень, а не свой си.” Правильно-то му живѣніе е да ходи по Духъ, и ако сгрѣши, той обезчестява званіе-то си както и вѣроисповѣданіе-то си. Ако ся прилепява при Бога въ всичко и ся отдѣля отъ грѣшници-тѣ, той върши онова което ся очаква отъ него. Въ този си пѣтъ той ерѣща много противници и много помощници. Божіи-тѣ обѣщанія му помагатъ да се избави той отъ всичкы-тѣ нечистоты на плѣтѣ-тѣ, и да се усѣвършенствува въ святостѣ и въ страхъ Господень. Наказанія-та Господни клонятъ да го от-вращатъ отъ суетны и вредителны наслаждения, и да го направятъ по-плѣнъ участникъ на Божественѣ-тѣ святостѣ.

Шапкарѣ тѣ въ Лайпцигъ наскоро сѣ по-искали отъ градоначалникъ-тѣ позволеніе да продаватъ шапки въ Св. Недѣлѣ. Градоначалникъ-тѣ поискалъ върху това прошеніе мнѣніе-то на Търговскый-тѣ Съвѣтъ, който отговорилъ че прѣдлага-на-та мѣрка не ще да увеличи никакъ продажбѣ-тѣ на шапки, но само ще докара щото една часть отъ дѣлничѣ-тѣ работѣ да ся върши въ Недѣлни дни. Търговскый-тѣ Съвѣтъ послѣ казва: “Ный смы убѣдени че, като една мѣрка за народно благоденствіе, нужно е да ся ограничава Недѣлна-та работа колко-то може повече, защото всѣкой работникъ може да поддържа силы-тѣ си неисчерпены за полезнѣ работѣ само като си почива редовно. Ако тѣзи понятія не сѣ още проникли въ по-малкы-тѣ градове, Лайпцигъ трѣбва да имъ даде добръ примѣръ. Ето защо, въ единъ другъ случай, ный ся не подвоумѣхмы да кажемъ че пощенска-та служба може да ся намали още повече въ Недѣлны-тѣ дни безъ повредѣ на търговскы-тѣ интересы.”

НАУЧНА-ТА ТЕОРИЯ ЗА РАЗВИТІЕ (ЕВОЛЮЦІЯ).

3.

Останки-тѣ, които сѣ ся намѣрили въ разны слоеве на земѣ-тѣ, даватъ убѣдителны доказателства че устройства-та на най-стары-тѣ растенія и животны сѣ състояли отъ по-малко първоначалны вещества и сѣ были по-малко заплетены отъ устройства-та на животны-тѣ и растенія-та въ послѣдующы-тѣ вѣкове. Тѣ тоже доказватъ че число-то на разны-тѣ вѣдове растенія и животны съ теченіе на врѣме ся увеличавало и направа-та имъ ставала по-заплетена. Това възвышеніе и напѣдваніе е толкова очевидно и общо щото трѣба да заключимъ че то е ставало съобразно съ нѣкои закони и силы, тѣй сѣщо както движенія-та на небесны-тѣ тѣла сѣ произведени. Сѣществуватъ тоже такова подобіе, въ нѣ-кои отношенія, помежду порастнуваніе-то на всѣко животно отъ зародишъ-тѣ му и развитіе-то на животъ-тѣ прѣзъ геологическы-тѣ періоди, щото мнозина

естественоспытатели сѣ убѣдени че всичкы-тѣ разнородни видове въ животно-то и растително-то царство, прѣзъ разны-тѣ геологическы періоди, сѣ тѣсно свързани помежду си и образуватъ, тѣй да кажемъ, брънки-тѣ на единъ веригѣ; и че по-нови-тѣ видове сѣ произлѣзли отъ по-стары-тѣ. Тѣзи е теорія-та за развитіе която ся приема отъ повечето геолози. Тука стигамы до най-важный отъ всичкы-тѣ въпросы по този предметъ: *Какво е произвело туй напѣдваніе въ развитіе-то на разны-тѣ видове растенія и животны?* Единъ геолози, помежду които е и Г. Дарвинъ, вѣрватъ че само вѣйкашны-тѣ обстоятелства сѣ произвели всичкы-тѣ промѣненія въ растенія-та и животны-тѣ. Другы естественоспытатели вѣрватъ че тѣзи промѣненія сѣ произведени отъ нѣщо вжтрѣ въ устройство-то на растенія-та и животны-тѣ което влѣяло на животь-тѣ и развитіе-то имъ. Г. Дарвинъ е доказалъ че вѣйкашны-тѣ обстоятелства иматъ значително влѣніе надъ живы-тѣ направи, но ный ся съмнѣвамы дали тѣзи вѣйкашны обстоятелства могатъ да произведѣтъ всичкы-тѣ слѣдствія които Г. Дарвинъ имъ приписва. Сѣществуватъ много фактове и явленія, които, споредъ дневны-тѣ познанія, не е възможно да съгласимъ съ тѣзи теоріи.

Тука ще посочимъ нѣкои възраженія които сѣ мя вѣспирали до сега да не приемѣ цѣлѣ-тѣ теоріи на Дарвина като достаточны объясненіе на вселенѣ-тѣ. Разны-тѣ видове животны толкова различаватъ единъ отъ другъ, щото една голѣма часть отъ научны-тѣ мѣжје не могатъ да приемѣтъ като доказанѣ научнѣ истинѣ че подирни-тѣ видове животны сѣ произлѣзли отъ прѣдшны-тѣ. Брънки-тѣ, които ся изискватъ да скачѣтъ извѣстны тѣ части на голѣмѣ-тѣ веригѣ, не сѣ още открыты, и додѣто не ся намѣрятъ, теорія-та не може да ся приема като научнѣ догмѣ.

Очевидно е че нѣкои видове животны постоянно съхраняватъ сѣщій-тѣ си образъ прѣзъ много продължены періоди и не ся развиватъ въ нѣкой по-възвышенъ образъ. Проф. Хжкелъ ся старае да объясни това дѣто виждамы че животны-тѣ съхраняватъ постоянно сѣщій-тѣ си образъ, като казва че ако нѣкое случайно промѣненіе въ направѣ-тѣ на едно животно не му излѣзе ползвателно, животно-то погыбва и тѣй туй промѣненіе исчезнува. Това объясненіе ми ся види недостаточны, защото не можѣ да разберѣ какъ е было възможно за едно животно като *навилъ тѣ*, което има толкова заплетено устройство, да прѣмине прѣзъ вѣчкы-тѣ прѣвраты които ся откриватъ въ исторіи-тѣ на земѣ-тѣ безъ да ся е повлѣяло повече отъ силы-тѣ които сѣ произвели тѣзи прѣвраты, ако вжтрѣшна-та му жизнена сила не е по-силна отъ всичкы-тѣ вѣйкашны влѣнія, тѣй щото то е естествено независимо отъ обстоятелства-та които го окръжавали. Има една Латинска поговорка която казва: “Онѣзи, които прѣминува прѣзъ море, промѣняватъ небе-то си но не и души-тѣ си.” Менѣ ся вижда твърдѣ невѣроятно че само вѣйкашны-тѣ обстоятелства сѣ могли да произведѣтъ такова стразѣмѣрно и постоянно развитіе въ разны-тѣ органически направи каквыто ся намѣрватъ сега на земѣ-тѣ.

Колкото за първоначално-то происхождение на човѣчскый-тѣ родъ, геологія-та въ настоящее врѣме не може да

каже нито единъ думѣ. Теорія-та че човѣци-тѣ произхождатъ отъ маймуны е праздно съображеніе на нѣкои живото-словцы, и ся основава на нѣкои анатомически подобія. Естественоспытатели-тѣ сѣ намѣрвали останки на маймуны и на дивы човѣци, но тѣ не сѣ открили до сега останки-тѣ на маймунѣ която прилича на човѣка, нито останки-тѣ на човѣка подобенъ на маймунѣ. Най-стара-та отъ вѣчкы-тѣ до сега открыты останки, именно Неандертальскый-тѣ лобъ е ималъ ерѣдникъ голѣмѣнѣ, и, както Проф. Хжкелъ забѣлѣжава, може да е едържалъ мозъкъ-тѣ на нѣкой философъ. Никой геологъ не прѣтязавъ да е открылъ, между всичкы-тѣ останки които ся намѣрватъ въ стары-тѣ слоеве на земѣ-тѣ, единъ какъ-го-дѣ останкѣ който да обличи човѣкъ-тѣ съ маймунѣ-тѣ, и додѣто не ся намѣрятъ такыва брънки въ веригѣ-тѣ на животны-тѣ останки, Геологія-та е длѣжна да мълчи върху този предметъ.

На Паризко-то изложение сѣ назначени да ся раздадѣтъ 1,000 златни, 4,000 сребърни, и 8,000 бронзови медали.

Прѣзъ 1876, рыболовци-тѣ въ Съединены-тѣ Държавы у Америкѣ уловили 440,003,200 окы рыбѣ, която ся прода-ла за 80,000,000 меджидѣта.

Прѣди четиридесетъ години, фабрики-тѣ въ Англіи некарвали ежедневно по 20,000,000 карфони; сега тѣ некарватъ ежедневно по 50,000,000.

Единъ Паризкый вѣстникъ казва: Въ дипломатическы-тѣ крѣгове ся вѣрва че Г. Сенъ Веліе, Френскый посланникъ въ Берлинъ, има наставленія отъ Императоръ Вилхелма и Князь Бисмарка да посѣтятъ Паризко-то Изложение.

Френска-та Академія ще даде на 1880 за първъ пѣтъ двѣ новы награды. Първа-та награда отъ 20,000 франка ще ся даде на оногизи който напише на Френскый языкъ най-добро съчиненіе върху “Положеніе-то на Жены-тѣ”; а втора-та награда отъ 3,000 франка за най-добрыи прѣводѣ на Френскый на нѣкои Латинскѣ книгѣ.

Равенство въ врѣме на спаніе. — Каква е разлика-та между богатый-тѣ и спромахъ-тѣ когато тѣ спятъ? Колкото голѣма разлика и да има въ тѣхны-тѣ положенія когато сѣ будни, въ врѣме на спаніе нѣма никаква разлика между тѣхъ. Но ако бы да има помежду имъ нѣкаква разлика, то състояніе-то на спромахъ-тѣ е по-добро, защото той спи по-тихо и по-сладко нежели богатый-тѣ. А колко голѣма часть отъ човѣчскый животъ ся прѣкарва въ спаніе?

Зимно врѣме добытци подъ покрывъ подобѣватъ съ по-малко хранѣ нежели онѣзи които сѣ на отворено. Обори-тѣ, въ които лѣжатъ добытци-тѣ, трѣбва да ся провѣтриватъ, другояче животны-тѣ малко ще ся ползуватъ.

Комуто е направено едно добро, трѣбва никогда да не го забравя; но който го направи, не трѣбва да го помни.

Въ много Германскы градове, дѣто има военны гарнизоны, сѣ ся наредили редовни класове дѣто войници-тѣ ся учатъ Слово-то Божіе.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНИ.

МНІНІЯ НА РАЗНИ ВІСТНИЦІ
ВІРХУ КНЯЗЬ ГОРЧАКОВИЙ-ТЪ ОТ-
ГОВОРЪ НА ЛОРДЪ САЛИБЕРИВО-
ТО ОКРЖНО ПИСМО.

Графикъ.

Князь Горчаковъ-тъ отговоръ на Лордъ Салибериво-то окржно писмо е доста умѣренъ. Той не съдържа ни едно раздразнително израженіе, и въ него има ясны знакове че Русія е готова да направи нѣколко важны уступки. Рускій-тъ Главенъ Министръ, обаче, прѣдставя малко доказателства, които да можтъ да ся приѣматъ за съвършено убѣдителны. При всичко това, голѣмо нѣщо е за дѣто той ся показва наклоненъ да разиска спорны-тъ въпросы, и надежда има че той ще подложи цѣлый-тъ Договоръ на разглеждане-то на Силы-тъ. Ако направи това, миръ-тъ може още да ся упази. Опытности-тъ въ мнѣжы-тъ нѣколко седмицы трѣбва значително да сж намалили желаніе-то му за войнѣ, защото Англія не само е поддържала твърдо положеніе-то си, но е станжло повече и повече ясно че тя има съчувствіе-то почти на цѣлый-тъ образованъ свѣтъ.

Спектейтъ.

Князь Горчаковъ е отговорилъ на Лордъ Салибериво-то раздразнително окржно писмо въ два документи, които, каквыто и да бѣдѣтъ качества-та имъ, сж поне умѣренни и доказателни по тона си. Въ настояще-то положеніе на Англійскій-тъ народъ почти бесполезно е да кажемъ че Русія устѣпва вничко което ный устѣпвамы; но поне той ще съзрѣ че Русія, при всякой случай за прѣкъсване на прѣговори и за дѣйствуваніе набѣрзо, ся е въздържала напълно въ границы-тъ на дипломатическо-то приличіе. Това е много нѣщо. Повече-то войны ставатъ отъ раздраженіе нежелани отъ стѣлкновение на интересы, и Русія е показала единъ умѣренность, която липсува не само въ вѣстницы-тъ ни, но и въ официалны-тъ ни документи. Ни една дума нѣма нито въ отговоръ-тъ нито въ прибавкѣ-тъ на Горчакова, която да означава ченма нѣкой членъ въ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, който Руското Правительство да не подлага на прѣдставители-тъ на Европѣ. Прочее, даже ако ный трѣбва да ся біемъ, зашто тѣ да не ся съберѣтъ?

Сивилъ Сървисъ Ревю.

Князь Горчаковъ не ся забави да прати отговоръ-тъ си на Лордъ Салибериво-то Окржно писмо. Отговоръ-тъ му е искусенъ, и той естествено ся старае въ него да намали политически-тъ слѣдствія на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Той не приѣма Лордъ Салибериво-то оспорваніе че Договоръ-тъ е опасенъ за Европейско-то равновѣсіе, но доказва че той ще даде на Русіѣ малко или никакво политическо прѣимущество. Но намъ ся види че старийтъ Главенъ Министръ доказва твърдѣ много нѣщо. Ако той е толкова невредителенъ, зашто отказва да го подложи на разглеждане-то на Европѣ?

Палъ Малъ Газетъ.

Добрѣ ще бѣде за онѣзи подкрѣпителни на Правительство-то, които нампратъ Князь Горчаковъ-тъ отговоръ "примирителенъ", да прѣгледатъ изново причины-тъ на вѣрваніе-то си; и ако тѣ сж пакъ задоволены съ тѣхъ, нека ги изложѣтъ малко по-опрѣдѣлено отколкото сж направили до сега. Освѣнь а-

ко покажѣтъ ясно какво сжщественно прѣдложеніе или прѣдложенія Рускій-тъ Главенъ Министръ е направилъ на които Англійскы-тъ Министри да можѣтъ да ся съгласѣтъ, да говоримъ обширно за "примирително-то" слѣдствіе на Рускій-тъ отговоръ е само да безпокоимъ Англійско-то Правительство въ опитваніе-то да ги подкрѣпи. Понеже примиреніе отъ единъ странѣ призовава отговоръ отъ другѣ. Ако Князь Горчаковъ нанестинѣ ни прѣдлага нѣкои нѣща, ный трѣбва да бждемъ готови да ги посрѣщнемъ. Ако врата-та е была отворена за едно споразумѣніе ный не трѣбва да ся двоумимъ за влазаніе-то въ неѣ. Но това така ли е? Така е, нанестинѣ, за единъ извѣстнѣ партіѣ между насъ. За тѣхъ какъвъ да е Рускы отговоръ, безъ едно дѣйствително обявленіе на войнѣ, можалъ е да ся очаква да стовари върху наше-то Правительство длѣжностъ-тъ за да ся споразумѣе изведнѣждъ съ С.-Петербургско-то Правительство, или да понесе цѣлый-тъ укоръ за несполукѣ-тъ на прѣговори-тъ за Конгресъ. Но вѣтъ отъ границы-тъ на тѣзи малкѣ партіѣ нѣма никой, до колкото ный можемъ да намѣримъ, който даже да ся опита да покаже по какъвъ начинъ Рускій-тъ отговоръ улеснява събираніе-то на единъ Конгресъ. Ный отъ нашѣ странѣ не можемъ да извлечемъ нищо подобно за това нито отъ самый-тъ отговоръ нито отъ прибавкѣ-тъ му. Рускій-тъ Главенъ Министръ казва само че не ся съгласува съ Англійскій-тъ Министръ на Вѣшны-тъ Дѣла относительно до естество-то и до вѣроятны-тъ слѣдствія на казаный-тъ Договоръ, и излага причины-тъ си за това.

Таймсъ.

Ако Князь Горчаковъ-тъ отговоръ и да повтаря языкъ-тъ, който Руско-то Правительство бѣше употребило по-прѣди относительно до Конгресъ-тъ, и да не прѣдставя никакъж устѣпкѣ за спорнѣ-тъ точкѣ, той при всичко това, е написанъ въ обмысленъ и умѣренъ тонъ, и, чрѣзъ исканіе-тона повече изясненія отъ Англійско-то Правительство, той поне оставя вратѣ-тъ още отворенѣ за новы усилія за споразумѣніе. Той въобще съдѣржа едно пріятелско призованіе къмъ наше-то Правительство за да даде нѣкое положително внушеніе за рѣшеніе-то на настоящѣ-тъ кризѣ. Нѣма съмнѣніе че единъ отговоръ къмъ наше-то Правительство написанъ въ този умѣренъ тонъ заслужва поне единъ еднакво примирителенъ отговоръ; и то е голѣмо нѣщо че, въ тѣзи критическѣ минутѣ, Русія е погледнѣла на самы-тъ рѣшителны възраженія на новы-тъ ни Министръ на Внѣшны-тъ дѣла отъ добрѣ странѣ. Въ сжщо-то врѣме, ясно е какъвъ трѣбва да бжде естественнѣ-тъ отговоръ на исканіе-то на Князь Горчакова. Послѣдній-тъ трѣбва да го знае и да го желае. Лордъ Салибериво-тъ окржно-то си писмо внуши че Русія трѣбва да влѣзе въ единъ Конгресъ съ Силы-тъ които сж подписали Договоръ-тъ на 1856, за да бы цѣлый-тъ Договоръ, въ всичкы-тъ му отношенія, да може напълно да ся разиска.

Деба, Паризъ.

Ный очаквахмы едно дипломатическо обявленіе, но вмѣсто него ный ся посрѣщамы съ единъ адвокатскѣ защитѣ. Князь Горчаковъ старателно избѣгва общы-тъ начала, и не отговаря на общы-тъ възраженія на Лордъ Салибериво. Той ся губи въ разпекваніе-то на подробности, въ тънкости, и въ околнѣ-тъ

пѣтеки на Договоръ-тъ. Той намалива значеніе-то на всякой отъ членове-тъ му. Възможно е што той да има право върху нѣкои точки, но колкото повече е правъ, толкова по-сирѣдливо той може да ся укори за дѣто туря едно непрѣодолимо прѣпятствіе на събираніе-то на Конгресъ-тъ. Въ исключително-то си вниманіе на подробности-тъ той забравилъ сжщественнѣ-тъ въпросъ, дали Договоръ-тъ на Св. Стефанъ трѣбва да ся подложи въ пълнотѣ-тъ си на Конгресъ-тъ. Той призовава Лордъ Салибериво да каже не само онова което Англія не желае, но онова което тя желае. Послѣ, относительно до Конгресъ-тъ, той чисто и просто поддѣржа Рускѣ-тъ точкѣ зрѣнія, като подига така повече прѣпятствія за успѣшны прѣговори.

С.-Петербургскій Журналъ.

Сжщинско-то желаніе на Русіѣ да доведе едно мирно рѣшеніе на сжществующы-тъ мѣжнотіи ся припознава всеобщо. Англійско-то Правительство трѣбва сега да напусне чисто отрицателно-то си положеніе, или като призове Европейскы-тъ Силы да ся съберѣтъ наскоро за общы-прѣговори, или като прѣдложи рѣшенія които Англійскій-тъ Дворъ може да желае да замѣстятъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Израженіе-то "свобода за дѣйствіе" въ Конгресъ-тъ необходимо заключава право-то отъ странѣ на кой да-е Силѣ да прѣдлага кой да-е членъ отъ Договоръ-тъ за разискваніе. Подобно, израженіе-то "свобода за оцѣненіе" заключава право-то за разглеждане, отъ точкѣ зрѣнія на личны и Европейскы интересы, всяко условіе на Договоръ-тъ. Отъ Силы-тъ завѣен да рѣшѣтъ дали тѣ ще достигнѣтъ не само до разискваніе-то на Договоръ-тъ, но и до рѣшеніе-то на Источны-тъ мѣжнотіи, чрѣзъ единъ Конгресъ или чрѣзъ едно писано размѣненіе на мнѣнія. С.-Петербургскій-тъ Дворъ не избѣгва никакво разискваніе което може да доведе до едно споразумѣніе. Договоръ-тъ на Св. Стефанъ е само форма-та дадена на слѣдствія-та на войнѣ-тъ за да накара Турціѣ да турн въ дѣйствіе неканія-та на Европѣ, което тя по-прѣди отказа да направи. Ако бы Силы-тъ да намѣрятъ нѣкои други средства за да примирятъ свои-тъ интересы съ промѣснѣ-та въ Истокъ, Русія не бы желала нищо по-добро отколкото да ги разискатъ и да промѣнятъ прѣдварителнѣ-тъ Договоръ въ този смислъ, стига само тѣзи рѣшенія да не турятъ въ съмнѣніе сполукѣ-тъ на войнѣ-тъ, купенѣ съ толкова много крѣвъ, и да ся земѣтъ въ прилично вниманіе жертвы-тъ които Русія понесе сама за да придобѣе онова което Европа считаше за необходимо, но което тя не бы прѣдпріела да турн въ дѣйствіе.

Ажанъ съ Рюсъ, С.-Петербургъ.

Князь Горчаковъ-тъ отговоръ на Лордъ Салибериво-то окржно писмо показва колко малка основа иматъ възраженія-та на Англійско-то Правительство. Ако Силы-тъ ся съберѣтъ на Конгресъ никакво противленіе не ще има на онова пълно разискваніе което вече ся е почнѣло, но подлаганіе-то на Договоръ-тъ обема едно дѣло което никоя независима Сила, Англія най-малко отъ венчы-тъ, не може да приѣме.

Ла Републикъ Франсезъ, Паризъ.

"Лордъ Салибериво ни казва какво Англійско-то Правительство не желае а не какво желае," повтаря Князь Горчаковъ, съгласно съ цѣлый-тъ Рускы и Русофил-

скы печать. Ный вече изложихмы праздность-тъ на този видъ говораніе; Англійскій-тъ Дворъ нѣма никакъвъ планъ за прѣустройство-то на Истокъ, зашто той счита че това дѣло принадлежи на шесть-тъ Великы Силы, които ся подписали Парижскій-тъ Договоръ, а не само на единъ. Но онова което е по-серіозно е че Князь Горчаковъ ся види да мыслѣ че е далъ удовлетвореніе на Силы-тъ като имъ е съобщилъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, и че той още придѣржа свободѣ-тъ си за оцѣненіе и дѣйствіе. Тѣзи свобода за дѣйствіе ся види да изнеква укрѣпленія-та на Босфоръ-тъ и на Батумъ прѣди да ся подложи Договоръ-тъ на Конгресъ-тъ.

Националъ Цайтунгъ, Берлинъ.

Щомъ Европа или образованнѣ-тъ Европейскы народы ся заплашѣтъ отъ Славянство-то, ный ще бждемъ първѣ-тъ да подкрѣпимъ Англійскій-тъ Главенъ Министръ. Ный видимъ доста ясно, колко яма-та, която раздѣля Русіѣ отъ Европѣ, ся е расширичила отъ войнѣ-тъ на 1877 и отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Князь Горчаковъ трудно ще може да ны убѣди че този Договоръ е точно-то израженіе на чисто челоуѣчество, или че Европа е упълномощила Русіѣ да го склучи. Послѣднѣ-та трѣбва да знае че противоборство-то между неѣ и първѣ-тъ е толкова голѣмо што не може да ся заличи само съ некусно-то перо на Князь Горчакова.

Опиnione, Римъ.

Относно до Конгресъ-тъ, Князь Горчаковъ казва че Русія официално е съобщила текетъ-тъ на Договоръ-тъ, като обявѣва че вѣчка Сила ще има пълнѣж свободу за оцѣненіе и дѣйствіе, и като запазва сжщо-то право за Русіѣ; и че Руско-то Правительство не може да направи повече уступки. Не е нужда да доказувамы колко некуство и тънкость ся крыѣтъ задъ този языкъ на Горчакова. Ный имамы още примиреніе и спогожденіе въ формѣ-тъ, но упорито съпротивленіе въ сжщность-тъ.

МИРЪ ИЛИ ВОЙНА?

Таймсъ.

Ный не ся отчайвамы още отъ едно мирно рѣшеніе на Источны-тъ Въпросъ. Елементи-тъ за такова едно рѣшеніе сжществува, и то е работа на дипломатіѣ-тъ да ся воспользува отъ тѣхъ. Явно е че война-та не може да бжде за интересъ-тъ на никой Държавѣ. Нейны-тъ злыны не ся ограничаватъ само въ земли-тъ на воюющы-тъ; и упазваніе-то на миръ-тъ ся касае и до онѣзи които очакватъ да стѣжѣтъ неутрални. За самы-тъ Договоръ на Св. Стефанъ ся говори въ Князь Горчаково-то окржно писмо не като окончателенъ, но като приврѣмененъ. Остава само што този Договоръ да ся подложи на други-тъ Силы по начинъ-тъ, който ный мыслимъ да е сжщественъ за прилично-то му разискваніе. Врѣме-то е дошло когато Источны-тъ Въпросъ трѣбва да ся рѣши. Той е останѣлъ за дълго врѣме като едно постоянно заплашваніе на Европейскій-тъ миръ. Държавны-тъ мѣжѣ ся избѣгвали да ся занимаватъ съ него, и сж ся задоволявали да отлагатъ злы-тъ день, въ който той можаше да земе връхъ надъ други-тъ въпросы. За добро или за зло, този день сега е дошелъ, и ный стоимъ лице съ лице съ Источны-тъ Въпросъ въ венчы-тъ му мѣжнотіи. Той може да не излѣзе толкова голѣмо плашило колкото ся мысли, а-

ко го поерѣщнемъ смѣло; и ний се надѣвамы че не ще имамы да прѣминувамы прѣзъ другъ ненужднѣ войнѣ прѣди то да нечезне окончателно. Опасностьта за това не е само отъ заплашанія-та които сѣ ся подигнали между Англійско-то и Руско-то Правительства. Тѣ може да нечезнатъ, ако и двѣ-тѣ страны сѣ расположены кѣмъ едно мирно рѣшеніе. Интригы-тѣ въ Цариградѣ и малко-то пространство което раздѣля Англійскѣ-тѣ флотѣ и Рускѣ-тѣ войска може да докара работы-тѣ до единъ крижъ когато вѣнчко надругдѣ отива мирно. Голѣма грьжа трѣбва да се земе за да се прѣдвари подобно нѣщо. Ако трѣбва да имамы войнѣ, ний ще ѣхъ пріе-мемъ, но почнуваніе-то ѣ поне трѣбва да стане обмысленно. Тя не трѣбва да стане отъ едно случайно сбѣтъскваніе между силы-тѣ на народы, които не сѣ още непріятелі, или отъ единъ твърдѣ жаркѣ борбѣ за едно прѣимущественно положеніе, което никакъ не ще послужи, ако самомирѣ тѣ може да се у-пази.

Дейли Телеграфъ.

Колкото голѣмы злины-тѣ на войнѣ-тѣ и да сѣ, тѣ сѣ много по-малкы отъ злины-тѣ, които може да послѣдватъ отъ унищоженіе-то на договори и отъ бж-дѣщы-тѣ заплашанія въ които свѣтъ-тѣ ще бжде увреленъ чрѣзъ порусваніе-то на Турекѣ-тѣ Државѣ. За да се прѣд-варятъ тѣзи слѣдствія, Велика Британія ще положи вѣщкѣ-тѣ си силѣ и вѣщ-ко-то си богатство; но, ако тѣ могатъ да се възврънатъ безъ войнѣ, кой не ще се радва на това? То, обаче, завы-си свѣршено отъ Русіѣ, отъ кой-то ний очакваме едно справедливо и че-стно прѣдложеніе за спогожданіе безъ да избѣгва главный-тѣ и необходимы-тѣ въпросъ. Този въпросъ е добръ познатъ, и Англійско-то Правительство неумолимо ще се придръжа о него; но върху точ-кы-тѣ на етикетъ-тѣ или на формѣ-тѣ, Князь Горчаковъ може да промисли за онова което ся нарича "честь-та на Русіѣ" по какъвто начинъ му се види за пріятель.

Стяндардъ.

Надежды-тѣ, които имамы прѣди нѣ-колко дни за възможность-тѣ на едно мирно рѣшеніе на настоящѣ-тѣ крижѣ, се виждатъ още веднѣждѣ осуетены. И-стина е че работы-тѣ не сѣ ся обѣрж-ли на по-злѣ, но сама та неизвѣстность, въ кой-то Европа се намира за далѣ ще има Конгресъ или не, не прѣдвѣща-ва добро. Политика-та на Русіѣ ся ви-ди да избѣгва вѣнчко относительно до Конгресъ-тѣ, когато отъ другѣ странѣ тя дѣятелно се занимава съ частны прѣ-говоры съ Силы-тѣ. Тѣзи ѣ успілія, оба-че, не ще могатъ да докаратъ едно за-доволително рѣшеніе на сѣществующы-тѣ мѣжнотіи. Додѣто Европа разнеква планъ-тѣ за единъ Конгресъ, кой-то да разгле-да Договоръ-тѣ на Св. Стефанъ, Русіѣ счита този Договоръ като въ силѣ и го-тура въ дѣйствиіе. Това положеніе на работы-тѣ не може да се погледне съ добро око отъ онѣзи, които се протести-рали противъ Договоръ-тѣ на Св. Сте-фанъ като нарушеніе на Европейскы-тѣ законы.

Дейли Кроникль.

Не можемъ ли да се съгласимъ да различаваме върху важны Европейскы въпросы съ Русіѣ безъ да отивамы на войнѣ? За какво ще се биемъ, ако не за свободно-то прѣминуваніе на Дарда-нелы-тѣ и на Босфоръ-тѣ, или за едно Руско занеманіе на Цариградъ? Русіѣ

бы ли дала такавъ причинѣ за войнѣ? Даже подъ тѣзи крайны обстоятелства ний подѣржамы че, ако война-та се о-бавеше, по-зло отъ глупость нѣще да бжде за Англіѣ да влѣзе въ единъ бор-бѣ съ Русіѣ по сухо. Ний можемъ да извършимъ цѣль-тѣ си само посред-ствомъ флотѣ-тѣ си. Буквално никак-ва друга причина нѣма за войнѣ. Нѣ-ма съмнѣніе че границы-тѣ на Българіѣ ся виждатъ твърдѣ широки върху новы-тѣ карты, и правятъ останѣлѣ-тѣ часть на Европеекѣ Турціѣ да се види твър-дѣ намалена и распокженѣта. Гърціѣ може да има свои-тѣ оплакванія, и Ав-стріѣ, безъ съмнѣніе, ще изнека голѣмы устанѣкы да се направятъ за да се съглас-ятъ съ народны-тѣ ѣ интересы. Но тѣ-зи въпросы се касѣятъ до Австріѣ, а не до насъ. Прочее, ний сме на мнѣ-ніе че грьшка-та ще бжде на наше-то Правительство ако война-та трѣбва да бжде слѣдствіе-то на настояще-то положеніе на работы-тѣ въ Юго-Источнѣ Европѣ.

Палъ Малъ Газетъ.

Ако Русіѣ пріеме наши-тѣ условия за Конгресъ-тѣ, добръ; ако ли не, ний нѣмамы нуждѣ да ѣ обявяваме войнѣ. За Англійско-то Правительство ще бжде достаточно да продължава да се въоръ-жава, да занимава нѣкои мѣста, които да не даватъ причинѣ за стѣлкновение съ Рускы-тѣ силы, и да държи Русіѣ въ настояще-то ѣ положеніе: т. е. съ единъ неприпознатъ Договоръ въ рѣцѣ-тѣ ѣ, и съ никакъвъ другъ печалъ отъ войнѣ-тѣ освѣнъ съ онова което тя мо-же да задържа съ войска-тѣ си и то съ голѣмы разнескы, и да ѣ остави тамъ да стои додѣто да се повърне въ длѣжности-тѣ си кѣмъ Европѣ.

Ню-Йоркъ Нейшпъ.

Русіѣ като направи единъ кървавѣ войнѣ, не може да се иска отъ неѣхъ да засѣдава въ рѣшеніе-то на слѣд-ствія-та ѣ само като равна съ онѣзи, които никога не извадихъ сабѣж-тѣ, и безъ съмнѣніе тя има добры причины за това. Приготовленія-та за войнѣ о-ще се продължаватъ, но цѣль-та ѣ още не се е опрѣдѣлила отъ Англіѣ, така щото невѣзможно е да се прѣдвиди край-тѣ ѣ, ако тя пзбухне, или да се каже дѣ ще стане. Шестдесетъ хиляди Англійскы войска не могатъ да изгонятъ Русскы-тѣ изъ Българіѣ, и 500,000 Ру-ски не могатъ да повредятъ Англійскѣ-тѣ флотѣ. Така щото види се че окон-чателно-то рѣшеніе трѣбва, най-послѣ, да зависе отъ Австріѣ.

НОВО-ТО УСТРОЙСТВО НА БЪЛГАРІѢ.

Единъ указъ отъ Рускы-тѣ Импера-торъ заповѣда да стане наскоро ново-то управително устройство на Българіѣ. Споредъ новы-тѣ редѣ на работы-тѣ, Българіѣ ще бжде раздѣлена на деветъ области (губерніи); при всѣкой управителъ ще има по единъ управителенъ съ-вѣтъ състоящъ отъ лица избрани непо-между жители-тѣ. Всѣка область ще обема много окръжія управляваны отъ под-управители, които ще се спомагатъ отъ единъ съвѣтъ състоящъ отъ седмъ лица; при сѣдалище-то на всѣкѣ область ще има единъ градоначалникъ и единъ градекы съвѣтъ; всѣкой градоначалникъ ще има едно тѣло джандармы, на които устройство-то ще бжде подобно на запѣтѣта-та. Управление-то на полиціѣ-тѣ ще прѣдставя главнѣ-тѣ гражданскѣ власти на градъ-тѣ, а сѣдебна-та власть ще се занимава съ спорны-тѣ работы;

въ всяко сѣдалище на окръжіе-то ще има едно сѣдилище което ще се зани-мава съ криминалы и гражданскы ра-боты, было споредъ ветхы-тѣ Турекы законы, было споредъ обыкновенно-то право, понеже нѣма още нови законы; рѣшенія-та на тѣзи окръжны сѣдилища ще бждѣтъ неизмѣнны, понеже апела-тивны-тѣ сѣдилища не сѣ още устано-вены. Щомъ тѣзи новы учрежденія се въведѣтъ, едно Българско Народно Съ-браніе ще се свыка въ Пловдивъ спо-редъ единъ избирателенъ начинъ кой-то ще се опрѣдѣли. Първа-та грьжа на то-ва Събраніе ще бжде да даде на ново-то устройство единъ окончателнѣ фор-мѣ, да опрѣдѣли платкы-тѣ на чиновни-цы-тѣ, да нареди даждѣ-та, и да уста-нови, съобразно съ единъ планъ изра-ботенъ за това нѣщо, пѣтница и желѣ-зиницы. Огваряніе-то на този Парламентъ трѣбва да стане, ако е възможно, на 3-ѣ Юніѣ.

АДРЕСЪ-ТѢ НА БЪЛГАРСКИЙ-ТѢ НАРОДЪ ДО Н. И В. АЛЕКСАНДРА II.

Слѣдующе-то е скратеніе на адресъ-тѣ, за кой-то споменѣхмы въ минѣлѣ-тѣ брой на листъ-тѣ си.

ВАШЕ ИМПЕРАТОРСКО ВЕЛИЧЕСТВО!

Велико-то събытіе ся свърши. Бълга-ріѣ, която отъ нѣколко вѣкове насамъ ся намираше подъ владычество-то на едно чужденародно и иновѣрно племе, ся счита днесъ честита за дѣто въ ТВОЕ-ТО Августѣйше лице пріема своѣ-тѣ свободы.

Българскы-тѣ народѣ ветѣпва днесъ въ новъ животъ; той добыва право да се именува свободенъ; той може вече открито и грѣмогласно да славѣ име-то Христово; той има надежды че отъ тукъ нататѣкъ ще може свободно да се раз-вива и съ врѣме да влѣзе въ редѣ-тѣ на проевѣщенны-тѣ народы. И за вѣнчко то-ва той има да благодари Тебѣ, Господарю, и на всѣкий-тѣ Твой народѣ. Не ще казаніе че Тебѣ ще се въздаватъ хва-лебны пѣсни до вѣка по высочины-тѣ Балканскы, по долины-тѣ на Тракіѣ и Македоніѣ и по брѣгове-тѣ на Дунавъ, Марицѣ, Вардарѣ и Българскѣ Моравѣ.

По древнѣй Православно-Славянскы-тѣ обычаи на побратимство-то братимени-тѣ си давахъ единъ другому кръстове.

Рускы-тѣ Братія съ дохожданіе-то си въ наши-тѣ земѣ като че възложихъ на насъ този видимъ знакъ на братство-то си съ насъ.

Дозволи и намъ, Господарю, за раз-мѣнѣ на този кръстъ святой да подне-семъ Тебѣ и на вѣщкы-тѣ Твои сподви-жницы по наше-то освобожденіе прѣдла-гаемый кръстъ — знаменіе тържества свѣта надъ мракъ-тѣ.

Слѣдватъ подписи-тѣ на цѣлы окръжія.

РАЗНЫ НОВІНЫ.

Князь Бисмаркъ повторително е обя-вилъ че Источный-тѣ Въпросъ досега твърдѣ отдалече Германскы-тѣ интересы, и че той не заслужа жертва-та ни на единъ Германскы воинѣ. Напоследѣкъ даже, когато нѣкой говорилъ за Ду-навъ-тѣ като една Германска рѣка, той казалъ: "Какво, говорите ли за Дунавъ-тѣ като една Германска рѣка? Ако бѣше единъ въпросъ за Рейнъ или за Елбѣ, това бы было различно."

Отъ нѣкое врѣме насамъ мѣстни-тѣ вѣстници говорятъ за едно възстаніе отъ странѣ на Помацы-тѣ въ Родонскы-тѣ горы. Нѣкои отъ тѣхъ му отдадѣхъ твърдѣ голѣмѣ важность като турнѣжъ число-то на възстанници-тѣ до 30,000 души, но нѣма съмнѣніе че това число е прѣувеличено. По исканіе-то на Ру-скы-тѣ власти, казва *Л. Хералдъ*, Турек-то Правительство ся съгласило да прати тамъ трима чиновники като комисари заедно съ нѣколко Рускы чиновники за да примирятъ възстанници-тѣ.

Г-нъ Хитрово, послѣднѣ-тѣ Рускы Генераленъ Консулъ въ Цариградѣ, прѣтрѣгне тѣзи дни за Македоніѣ, не кѣ-то управителъ на тѣзи области, какъ-то бѣше ся казало отъ *Л. Хералдъ*, но сѣ-особенно посланіе.

Съ радость ся научаваме че еднѣ Комисія отъ двама Русскы и отъ двама Българскы ся съставила въ Руско-то Кон-сулато, която ще доставя средства на лишенны-тѣ отъ вѣнчко заточены Бълга-ры въ Азіѣ за завръщаніе-то имъ тука въ отечество-то имъ.

Великы-тѣ Дукъ Никола слѣдъ еднѣ ауденціѣ отъ Султанъ-тѣ замониъ вторникъ съ Императорскы-тѣ вапоръ *Ливадіѣ* за въ Русіѣ. Той бѣше прѣ-друженъ отъ Генералы-тѣ Гурко, и стары-тѣ Скобелевъ и Непокойчскы Н. И. Высочество, за награда на отъ-чужденъ му услуги, ся въздигналъ отъ Им-ператоръ-тѣ на чинъ-тѣ Фелдъ-Маршалъ.

Генералъ Тотлебенъ, прочутъ по Кры-скѣ-тѣ войнѣ и по послѣднѣ-тѣ обѣ-дѣ на Плевенъ, пріетнигъ тука въ Съ-богъ съ Императорскы-тѣ вапоръ *Ер-мѣкъ*. Той занема сега мѣсто-то на Ве-ликий-тѣ Дукъ Никола като Главно-мандующий на Рускѣ-тѣ войска въ Българіѣ.

Въ Пондѣльникъ по пладнѣ единъ прѣ-гледъ на Русскы-тѣ войска отъ 60,000 души станѣлъ въ Св. Стефанъ въ кой-то Великы-тѣ Дукъ Никола слѣ-като имъ изрекълъ едно кратко словѣ прѣдставилъ имъ Генералъ Тотлебенъ имъ казалъ сбогомъ.

Куріе д' Оріанъ казва че отъ нѣ-врѣме насамъ Грькы-тѣ владыцы на Македоніѣ съ помощъ-тѣ на власти-сѣбирали силномъ поднесы отъ жители-тѣ за да неповѣдатъ че сѣ Гърци, а не Българи, по той прибавѣ че тѣ не-могатъ да успѣятъ съ това.

Научаваме ся че Г. Антипъ, бывшій Българскы-тѣ Екзархъ, Г. И. Найденовъ бывшій-тѣ редакторъ на "Напрѣдѣкъ" и още нѣкои други лица ся очаква-да ся завържатъ днесъ въ Столицѣ-отъ заточеніе-то си.

Паризко-то всеобщо изложеніе ся-вори вчера на 19/1 Маѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШИ

С.-Петербургъ, 14 Апр. — Русскы вѣстници отъ днесъ ся виждатъ да вѣ-ватъ че успѣли-та на Германіѣ за сѣ-примиреніе не сѣ сполучили.

Лондонъ, 14 Апр. — Прѣговоры-тѣ съврѣменно-то оттегляніе на Англіѣ-тѣ флотѣ и на Рускы-тѣ войска отъ-количество-тѣ на Цариградъ не доде-до никакво слѣдствіе.

Парижъ, 16 Апр. — Въ Парижѣ политическы крѣгове ся говори че-сланіе-то на Маршалъ Молтке въ Пенхагенъ и Стокхолмъ има за цѣль докара едно споразумѣніе между Гер-маніѣ, Русіѣ, Даніѣ и Швеціѣ да обявятъ че Балтійско-то море е-творено.

Бомбей, 17 Апр. — Едно отдѣлѣ войска отъ Индіѣ трѣгна днесъ Бомбей за Малакѣ.

С.-Петербургъ, 18 Апр. — Князь Горчаковъ е по-добръ сега въ здравіе си, но по причинѣ на слабость-тѣ говори ся че Контъ Шуваловъ, Р-скы-тѣ посланникъ въ Лондонъ, ще-де да неспѣнява длѣжности-тѣ му нѣколко врѣме.

Віена, 18 Апр. — Политическо-то-ложеніе е непромѣнено. Прѣговоры-между Силы-тѣ още ся продължава-и надежда има още за възможность-на събраваніе-то на Конгресъ-тѣ.

Издава ся отъ Американско-то Еванг-Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тѣ на А. Х. Болдѣжъ.